

Aristide Tarnagda: Mitä jos tappaisin ne kaikki?

suomentanut Sampsa Peltonen

Kadulla. Liikennevalot. Valo on punainen. Ei juuri ruuhkaa. Kaupungin ääniä. Laminella on reppu selässä. Valoihin on pysähtynyt autoa ajava nainen.

LAMINE

Rouva hei, tiedätkö keitä on *donsot*?

Et tiedä?

Joo tiedän, et nyt ehtisi, no en kuule mäkään ehtisi, sen takia en ruvennutkaan pokkuroimaan pitkän kaavan mukaan, anteeks hei, mutta ymmärrät varmaan? Että kun ei täällä helvetti kellään ole aikaa, niin kun kerran sitten jäit siihen valoihin, niin mä ajattelin tulla ja sitten avasit auton sivuikkunan ja olit jotenkin kohtalokas ja hymyilit epäluuloisesti että "Niiin?"

Mietin siinä että "nyt et Lamine rupea pokkuroimaan, nyt pitää vaan posottaa eteenpäin niin kuin silloin sinä yönä kun et jääny pähkäilemään että onko horisontti sininen, onko lasku- vai nousuvesi, kulkeeko tähdet myötä, sataako määränpäässä vettä vai lunta vai paistaako aurinko vai onko siellä myrsky; että oikeestiko vaikka uppotukki makaa vedessä sata vuotta niin se ei koskaan muutu kaimaaniksi, että vaikka lintu lähtee millaseen lentoon niin lopulta se aina laskeutuu maahan, että oikeestiko paikallinen osaa aina väistää kuopan johon muukalainen kompastuu..." niin niin olin itsekseni että "nyt vaan posotat suoraan eteenpäin taakse vilkuilematta, paina paina, sun lapsen takia, lähde vetään tästä rotankolosta, paina, menet etkä meinaa, painat ihan minne tahansa, sun lapsen takia..."

Ymmärrätsä hei rouva? Mä olen pahoillani jos en osannu yhtä hyvin kuin joku kouluja käynyt ottaa vastaan tollasta että hymyilet ja olet tollanen vastaanottavainen, sanotaan päivää sitten myöhemmin, mutta nyt kerron ensin miten mun naisella on vatsassaan mun lihaa ja verta, kerron miten yhtenä yönä, kaikkina öinä, kun tähdet oli hilpeellä tuulella, mä viskauduin sen vatsaan niin kun siemen viskataan maahan, mä unohduin sen vatsaan ja vatsa alkoi välittömästi kasvaa kasvaa kasvaa...

Niin rouva hei tiedätkö keitä on donsot? Sano jotain, rouva hei, ton punaisen valon elinajanodote ei oo minuuttia enempää...

Lamine !

Sinäkö siinä taas?

On se nyt jumalauta! Voitko sekunnin odottaa? Etkö näe ettei rouva nyt ehtisi? Jaksaa ystävällisesti kuunnella meikälaista edes vihreitä odotellessa... tällaset on harvassa voin kuule vakuuttaa. Oon nyt notkunut tässä päiväkausia, viikkoja, kuukausia, tässä samassa paikassa, saman nuotion vieressä, odottanu että pääsisin vaan kysymään mielipidettä, neuvoa, tai kysyä vaan että mitä ne tekis mun tilanteessani. Kukaan ei oo halunnut antaa mulle miljardeista sekunneistaan yhtä ainutta, ei kukaan. Toiset huutaa niin kuin olisin tyhjänpäiväinen paskaläjä, toiset tuputtaa väljähtänyttä sääliä. Pahimmat on heittänyt mulle kolikoita taskunsa pohjalta... mitä porukka oikein kuvittelee! Että heti kun yrittää tulla sanoon jotain niin se tarkoittaa automaattisesti että on rahan perässä...

Anteeks hei rouva, mutta tää mun nainen, se ei jätä mua rauhaan, tää on ollut tätä jo jonkun aikaa, aina samat kysymykset samat valitukset:

Koska tuut kotiin?

Saitko rahaa?

Näinkö helposti sä mut unohdit?

Entäs tämä sitten?

Tämä minkä panit alulle mun vatsaan ennen kuin lähdit lätkiin?

Mitä mun sille pitäis tehdä?

Mitä sille pitäis sanoa kun se alkaa jankata isä isä, missä isä, haluan isän, haluan isän tänne, haluan antaa isälle pusun, haluan tanssia isän kanssa, haluan kikattaa isän kanssa, haluan ajaa pyörällä isän

kanssa, haluan laulaa isän kanssa, haluan että isä vie kouluun, haluan että isä ostaa karkkia, haluan että isä pitää kädestä, äiti missä isä on?

Niin että mitä siihen sitten pitäisi sanoa? Että ei ole mitään isää? Että isä on kuin kulkukoira joka kävi ruikkasemassa äidin rakoon ja luikki sitten toiselle puolelle maailmaa etsiin muita narttuja joitten rakoon saisi ruikkia niin että kohta on koko maailma täynnä rakkikoiran pentuja? Vai mitä pitäisi sanoa tälle pennulle jonka kävit munimassa mun vatsaan ja joka sitten haukkua räksyttää että isä isä isä?! Sanonko että parempi vaan kun on ilman isää, koska isä ei osaa pitää sanaansa eikä ole perseenkään arvoinen?

Kuulitko rouva? Että en ole perseenkään arvoinen, tätä tää on ollut joka päivä, joka yö, päivien ajan, viikkojen ja kuukausien ajan jo, mulla ei päässä muu enää soikaan, joten mitä pitäisi oikein tehdä, sano mitä itse tekisit mun housuissani, tai siis tiedän ettei sitä kukaan osaa itseään toisen housuihin kuvitella, mutta minkäs teet jos housuja ei vaan ole ja jotain pitäisi jalkaansa panna, joten sano nyt äkkiä jotain, rouva, valo vaihtuu kohta vihreeks ja sitten takana olevat alla hulluna töötätä, nykyään ei kellään enää maltti riitä, ei ehditä yhtään odottaa, juostaan juostaan vaan, mutta minne? Minne muka? Luoja yksin tietää, jotkut sanoo että töihin töihin, toiset että töistä kotiin, vaikka kuka täällä olisi työpaikan löytänyt, tai vuokra-asunnon, linnut vaan liitelee taivaalla ja räkättää meitä kun ei osata pyrähtää lentoon painajaistemme ylle ja antaa unien heläyttää meistä naurut ilmoille, ja koirat saa sillä välin ravata kaduilla ja iskeä narttuja, niitä ei kiinnosta työpaikat eikä vuokra-asunnot, pennut riekkuu auringonpaisteessa ja näykkii toisistansa kirppuja, mutta me ei katsota edes toisiamme päin, juodaan omissa oloissamme omaa kokista tai omaa tuoppia, ja sillä välin pääomat kulkeutuu pääomien luo ja meidän taskuihin kulkeutuu pelkkiä reikiä ja termitit jäytää Karl Marxin luita niin että pian niistä ei oo mitään jäljellä, niin rouva hei tiedätkö keitä on donsot? Tai sano vaikka vaan että pitääkö mun lähteä vai jäädä...

Aivan, mä en ole täältä kotoisin, enkä tiedä olenko itse asiassa mistään kotoisin, tai voisinko joku päivä olla jostain kotoisin, mutta jos rouva hei sanot mitä mun pitäis tässä tilanteessa tehdä niin ehkä mäkin löytäisin sellasen paikan josta vois olla kotoisin...

Ai mitä, totta ihmeessä, on mulla vanhemmat siinä missä kellä tahansa, mutta niitten kanssa oltiin jo aika aikaisessa vaiheessa napit vastakkain...

Isän kanssa meni välit jo aikasin, olin vasta kymmenen...

Se johtu mun kaveristani Robertista, ne asu meitä vastapäätä, eikä isä halunnut että kävisin niillä, se sanoi että meidän ei Robertin kanssa kuulu kaveerata...

Miksi?

Robert ei ollut koulussa...

Miksi Robert ei ollut koulussa?

Koska sen vanhemmilla ei ollu varaa panna Robertia kouluun, mutta Robertia ei muutenkaan olisi voinu vähempää kiinnostaa, eipä tarvinnu ryytyä koulussa niin kuin meikäläiset ryyty kun oli pakko tankata samoja tyhmiä asioita ja katsella samoja naamoja vuoden ympäri, istua samoissa pulpeteissa vuoden ympäri, joo ei, Robert piti hauskaa, se piti hauskaa ja teki kaikkea luovaa, Robert oli taiteilija, oikeesti, kymmenen vanhana, ei rouva ei tää ei ole mitään höpöpuheita nyt, Robert oli kymmenen vanhana huippulahjakas taiteilija, kulki kaduilla kaiket päivät, keräili sardiinipurkkeja, Nestlén maitotölkkejä, tonki roskiksia tämä Robert, sieltä löyty pulloja joka lähtöön Flag Castel Brakina Guinness Fanta, tölkkejä myös kokista pepsiä, löyty alakäämejä mekaanikkojen purkamista mopoista, Robert kiersi kaupungilla niin kuin tähdet taivaalla; ja kun sillä oli koossa matskut eli Nestlé Coca Cola Flag Brakina Fanta Yamaha Pepsi Peugeot Guinness niin se teki niistä lentokoneita, helikoptereita, moottoripyöriä, peräkärriä, junia, laivoja, oikeesti rouva, näin itse kun Robert värkkäs kaikkia tällasia, minäkin autoin siinä, ihan totta, käyn tän nyt läpi näin niin kuin pikavauhtia, koska valo vaihtuu pian ja sitten sinun pitää lähteä, ja kun sun pitäis nyt ehtiä auttaan mua tässä valinnassa, että autatko, auttaisitko? Olisin tosi kiitollinen jos auttasit, tekisin vaikka kiitokseks lentokoneen, sellasen kuin Robert teki, sellasen joka laskeutuu minne vaan...

Kyllä, Robertin lentokoneet laskeutuu minne vaan, veteenkin...

Lamine hei mitä sä alat selittää rouvalle?

Robert ?

Vauhtia

Punaset häipy just

Ja tää rouva kans

Ja tuo myös

Nyysi siltä laukku

Eikä Robert

Eikun joo joo Lamine

Ei Robert

Joo joo Lamine

Eikä Robert

Lamine toi on niin typerää

Eikä Robert

Se laukku vittu!

Se laukku, Lamine! Siinä on sairaasti rahaa. Sairaasti käteistä. Se vie ne vaan pankkiin. Pankkiin. Lamine, pankki on ihan huijausta; niin sä aina sanoit, pankki on ihan huijausta, tyypit vie rahansa pankkiin vaikka meillä olis sille parempaa käyttöä... sen laukussa on miljoona käteisenä, se vie ne pankkiin... Mitä sä sekoilet, laukussa on lompsa, Louis Vuittonin lompsa, ja Louis Vuittonissa on kortti, ja kortissa on paljon enemmän kuin se miljoona...

Oo hiljaa Robert, oikeesti nyt oo hiljaa...

Ole vittu itte hiljaa mitä sä oikein kuvittelet? Että muija alkais neuvoa että "voi kuule nuorimies parka kyllä sinun pitäisi palata pitämään huolta morsiamestasi ja siitä pikkuisesta..."

Kuvitteletko että se avaa lompsan ja on että "siinä ole hyvä, ota nyt ihmeessä lento, tai bussi en minä tiedä, mutta lähde kotiisi, ilmoita poika kouluun, pidä sen äidistä hyvää huolta ja hanki töitä äläkä maleksi täällä niin kuin Robert"?

Robert

Jumalauta Lamine. Ihan kuin muijaa kiinnostaisi, wallahi sitä ei vois vähempää kiinnostaa...

Että kukka kuihtuu

Että keidas hylkää autiomaan

Että murhaajan luoti tahraa kyyhkyn punallaan

Mitä kuvittelet? Lamine? Että muslímia kiinnostaa puoliraaka koiranliha?

Kuuntele nyt itseäs Robert, siis oikeesti, eikun ihan totta, oikeesti kuuntele itseäs. Robert! Mitä sulle on tapahtunut? Mitä vittua on tapahtunut että sä vajoat noin alas?

Lamine kuule näissä pohjamudissa mä olen aina ollut...

Ei pidä paikkaansa, sä olit taiteilija...

Pohjamutataiteilija...

Taiteilijat just ammentaa siitä pohjamudasta...

Sä sanoit että sä muunsit asioita toisenlaisiksi, että sä annoit niille uuden olomuodon, uuden merkityksen, "mä keksin ne uusiksi", niin sä aina sanoit...

Nyt ei ole kyse musta vaan sun naisesta joka ei enää tiedä mitä pitäis tehdä! Se odottaa ja odottaa, se odottaa sua koska sä käskit sen jäädä odottamaan. Sehän sano että "eihän sun tarvis lähteä" ja sä olit vaan että "mun on lähdeittä koska meidän poika syntyy pian ja se tarvii rahaa odota sä täällä, mä tuun sun luokse takasin, sun ja meidän pojan luokse, ja sillan mulla on poikaa varten rahaa mukana..." Ja sitten se hammasta purren lupas että jaksaa aina aina aina odottaa ja sitten sä hammasta purren vastasit että

Turpa kiinni Robert

Että sä tuut takasin

Oo hiljaa

Ja sulla on poikaa varten rahaa mukana

Turpa kiinni Robert

Ja sitten jätit sen sinne keskelle katuja jätit pelkän linkkuveitsen avuksi.

Haista Robert paska.

Linkkuveitsen. Tytölle jonka vatsaan istutit omaa lihaas ja vertas yön pimeydessä, joka yö, tähdet todistajina, siinä pilaantuvan lihan hajussa, siinä mädäntyneen mangon ja kusen hajussa, sääskien syötävänä, pahvinpalasten päällä...

Niin kuin sinä tietäisit, millanen paikka se on...

Lamine sä valehtelet. Valehtelet itselles, sulla menee siinä terveys. Muille vielä voikin puhua perättömiä ja pysyä terveenä, mutta itselleen kun alkaa valehdella niin siinä saa oikeesti sisuskaluhinsa syövä; ei kun sä säikähdit kun huomaisit että se on paksuna, sulla meni sisu kaulaan ja aloit mieltä hulluna että "mitä mä teen mistä me saadaan lapselle ruokaa mihin me se pannaan millä me sitä mitään hoidetaan", sä olit kauhusta kankeena ihan että "nyt lipettiin, muija saa pärjätä yksin, meikäläinen etsii paikan missä saa rauhassa lekotella auringossa ettei tarvi nähdä kun sillä

kuhisee karpäsiä haavoissa meikäläinen lähtee piiloon jonnekin missä sen parkua ei edes kuule kirkonkellojen kuminalta”.

Toi ei rouva hei pidä paikkaansa, ei kannata kuunnella tota, Robert puhuu mitä sattuu, voin selittää, siis kun sillä alkoi paino kasvaa ja se alkoi oksennella ja se sanoi mulle että

Menkat

Mitä sun menkat?

Ne ei oo tullut kahteen kuukauteen

Sillai se alko, rouva hei

Ihan puskiasta

Yllätyksenä, niin kuin sadekuuro elokuussa